

העלון מוקדש לע"נ מרן רשכבה"ג רבי אהרון יהודה לייב בן ר' נח צבי זצוק"ל

אחד השבת

העלון מופץ באלפי עותקים בארץ ובעולם מוקדש לע"נ רבי משה בן עישה ז"ל

ככלות השלושים מצודק!!
"בסעודה השמימית"
גיליון סיפורים מרתקים על מרן זצוק"ל

זמני כניסת וצאת השבת

כניסת שבת: 16:32
שקיעה: 16:54
צאת השבת: 17:33
רבנו תם: 18:08

לפי אופק נתיבות שבת שלום ומבורך

בזמן התפילה וספרי תורה אין לקרוא את העלון

דיון הלכתי בשולחן-השבת

שאלות ותשובות אקטואליות שהוגשו על שולחן של גורני ישראל ש"ס"א

האם צריך לשלם לו על שיפוץ מצבה מדין יורד לתוך שדה חבירו

שאלה: מעשה במשפחה שביקשה לשפץ את קברו של ראש המשפחה, וסיכמו עם קבלן על מחיר השיפוץ כו', ולאחר שגמר הקבלן את עבודתו נתברר לבני המשפחה שהקבלן טעה ושיפץ את הקבר הסמוך לקברו של אביהם, וכעת מבקשים בני המשפחה ממשפחתו של זה שאת קברו שיפצו בטעות שישלמו להם חלק מדמי השיפוץ כדין יורד לתוך שדה חבירו שלא ברשות שמשלם לו דמים או שבח. האם תביעתם צודקת?

תשובה: הורו הגאונים רבי שמאי גרוס, רבי שמואל אליעזר שטרן, רבי מנדל שפרן, רבי נפתלי נוסבוים שליט"א שהדין תלוי במצבו של הקבר שאותו שיפצו: אם אכן מצבו היה גרוע מאד וברור שבני המשפחה היו משפצים אותו במוקדם או במאוחר, מסתבר שהם צריכים לשלם למי שיפץ עבורם כדין נהנה. אבל אם היה הקבר במצב סביר ובני המשפחה לא העלו על דעתם לשפץ אותו בתקופה הקרובה, אינם בגדר נהנה ואינם צריכים לשלם כלום על השיפוץ.

ואילו הגאון רבי שמואל יעקב לנדא שליט"א אמר שגם אם מצבו של הקבר היה גרוע והיה צורך אמתי לשפצו, מכל מקום אי אפשר לתבוע את המשפחה לשלם עבור השיפוץ מדין יורד לתוך שדה חבירו שלא ברשות, שהרי יש שבח שהשדה שוה עכשיו יותר מחמת מה שהשקיע בו היורד, אבל קבר אין לו ערך כספי ואינו עומד למכירה לעולם ועד, ולא שייך לומר שנכסי המשפחה נשתבחו ע"י השיפוץ, אלא נכסי הנפטר הם שנשתבחו, והנפטר אינו צריך לשלם כלום כדכתיב "במתים חפשי".

ומכל מקום אם יש נכסים של הנפטר שעדיין לא באו לכלל חלוקה בין בני המשפחה צריך ליטול מנכסים אלו ולשלם לקבלן על השיפוץ מכיון שזה היה צורכו של הנפטר.

וכן הסכים הגאון הגדול רבי נסים קרליץ שליט"א. ועוד אמר הגרש"י לנדא שאם כבר הזמינו בני המשפחה פועל שיפץ את הקבר ובא זה ועשה את השיפוץ בטעות במקום הפועל שהזמינו, צריכים בני המשפחה לשלם כפי שהיו משלמים לפועל מדין משתרשי ליה, שהרי כבר עמדו להוציא הוצאה זו ובא זה וחסך להם את ההוצאה.

והגאונים רבי יעקב גרינוולד ורבי יצחק כץ שליט"א הורו שאפילו אם השאיר הנפטר נכסים אי אפשר ליטול מהם עבור השיפוץ, דאין כאן אלא חוב על הנפטר והנפטר אינו צריך לשלם חובות משום "במתים חפשי". ומ"מ לדעת הגר"י כץ אם היה בדעת בני המשפחה לשפץ את הקבר, אע"פ שעדיין לא הזמינו בעל מלאכה שיעשה זאת, ואפילו היה בדעתם לעשות זאת כעבור שנה, מכל מקום חייבים לשלם מדין משתרשי ליה מכיון שכבר גמרו בדעתם להוציא הוצאה זו.

מפניני הפרשה

"ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה"

מבאר רש"י שאף על פי שכבר מנה אותם בחייהם חוזר ומונה אותם במיתתן להודיע חבתן שנמשלו לכוכבים. למי בקש הקדוש ברוך הוא להודיע את חבתן של ישראל? הצדיק רבי יהודה לייב מגור בעל ה"שפת אמת". אלא- תירץ הרבי- הקדוש ברוך הוא מבקש להודיע את חבתן של ישראל- לישראל עצמם! כל יהודי ויהודי מחויב לדעת כי ה' יתברך אוהב כל אחד מישראל.

משום כך מסיים רש"י ואומר שנמשלו לכוכבים כי כשם שהכוכבים נבראו כדי להאיר לעולם את חשכת הלילה כך ברא הקב"ה את ישראל כדי שיפצו את אור התורה לעולם!

"ויגדל משה ויצא אל אחיו"

מביא רש"י את שאלת חז"ל: והרי כבר כתיב (לעיל פסוק י'): "ויגדל הילד" ומדוע חוזר הכתוב כאן ואומר: "ויגדל משה"? אמר רבי יהודה ברבי אלעאי: הראשון לקומה והשני לגדולה שמינהו פרעה על ביתו. והגדולה האמיתית היא- אמר הצדיק רבי שלמה מראדומסק- שלמרות שעלה משה רבנו לגדולה ונתמנה על בית פרעה בכל זאת "ויצא אל אחיו" יצאה נפשו של משה עבור כל יהודי ויהודי מאחיו עד שהיה מוכן למסור נפשו בעבורו!

"וישלה ידו ויהזק בו ויהי למטה בכפו"

בפסוק זה- אמר הצדיק רבי משה יחיאל מאזוזרוב- יש לימוד גדול בעניין הביטחון בה'.

הבוטח באדם וסבור שהלה יהיה לו למטה ולמשענת בעת צרה עלול להתאכזב כי בהגיע שעת מבחן יתהפך לו אוהב לאויב והמטה המיוחל עלול להיהפך לנחש!...

לעומתו אדם הבוטח בה' אף הנחש המתעקל ומאיים להמיתו עתיד להתהפך ולהפוך למטה שאינו יכלו להרע ולהזיק מאומה!

"ותבן אן זקן לעבדיך ולבנים אמרים לט עשו"

כאשר היה הצדיק רבי מאיר מפרימישלאן זקן ובא בימים העביר את ידו הטהורה על פאותיו וזקנו שהלבינו מרוב ימים ואמר לחסידיו:

"תבן אין ניתן לעבדיך"- תבונה לא נתנה בנו לחזוק ולשוב בתשובה שלימה בימי נעורינו, כאשר אנו במלוא כוחנו לעבוד את ה' ולקיים מצוות ומעשים טובים.

"ולבנים אמרים לנו עשו"- רק כאשר שערותינו הפכו לבנות הן שאומרות לנו: מהרו ועשו תשובה!...

העלון להצלחת מר תומר סגרון ורעייתו תח' ניתן להצטרף לרשימת התפוצה במייל. שלחו מילת "הצטרפות" ל- keremyosef@okmail.co.il
לתגובות תרומות הארות והערות: 052-7148454
ניתן לשלוח גם בפקס: 08-9941870

אספורה

סיפור לפתח

הרה"ג שלמה לוינשטין המאור שליט"א

"ויהי כל נפש יוצאי ירך יעקב שבעים נפש"

שואל חכם יעקב פיתוסי בספרו "ירך יעקב" מדוע נכפלה בפסוק המילה "נפש", הרי לכאורה מצד הדקדוק היה מספיק לכתוב "ויהי כל נפש יוצאי ירך יעקב שבעים" או "ויהי כל יוצאי ירך יעקב שבעים נפש".

ומסביר הרב פיתוסי ע"פ הגמרא שאומרת על הפסוק והיה מספר בני ישראל וגו', ולעומת זאת פסוק שני אומר "אשר לא ימד ולא יספר", ומתרתת הגמרא כאן בזמן שעושים רצונו של מקום וכאן בזמן שאין עושים רצונו של מקום. וכתבו המפרשים על זה, שבשעה שבני ישראל חוזרים בתשובה והופכים להיות "עושים רצונו של מקום" איך פתאום יהפכו להיות "אשר לא ימד ולא יספר"? ומתרצים המפרשים, שכל אחד מישראל יהיה שקול כנגד הרבה בני אדם וממילא "לא ימד ולא יספר". ולפי זה אפשר לפרש הפסוק שלפנינו, "ויהי כל נפש יוצאי ירך יעקב", כל אחד מהם, כל נפש מהם היה שקול כנגד "שבעים נפש".

"וכאשר יענו אותנו כן ירבה וכן יפרוץ"

בספר "ילקוט הגרשוני" כתב בשם המגיד מדובנא וכן בשם ספר "כנפי נשרים", כי רבים שואלים מדוע אומות העולם מצויים במספר גדול בעולם ועם ישראל הם מעטים מאד באופן יחסי. ומתרחש שכמו אבנים טובות ומרגליות הם מעט במציאות אך איכותם שווה כמה מאות עצים, וכו'. כמו כן עם ישראל מרובים באיכות ואומות העולם מרובים בכמות, ובזה היחס נמצא שווה בסופו של דבר. אומנם במצרים לא נתנו המצרים ליהודים להתעלות, ללמוד את תורתם הקדושה, ולקיים את מצוותיה. וכדי לשמור על האיזון היה צריך להרבות את עם ישראל, ולכן "כאשר יענו אותנו כן ירבה וכן יפרוץ".

"וילך איש מבית לוי ויקח את בת לוי"

מפרש רש"י שיוכבד היתה בת מאה שלושים שנה כשילדה את משה. ומקשים כל המפרשים מדוע כששרה אמנו ילדה את יצחק והיא בת תשעים שנה עשו מזה עסק שלם, ואילו כשיוכבד ילדה את משה בגיל מאה שלושים, התורה אפילו לא כותבת את זה ורק רש"י פירש לנו דבר זה.

ונאמרו בזה תריצים, עין רמב"ן והמגיד מדובנא. בספר "גורל גדליהו" מפרש, אך לפני כן נביא משל לפני כמה שנים שלחה סוכנות החלל האמריקאית שתי חלליות למאדים. חלליות אלו טסו שבעה חודשים במהירות 40,000 ק"מ לשעה, ונחתו על המאדים במקום שקבעו המדענים. הרי זה פלא עצום וחכמה גדולה. ולמרה התדהמה רוב האנשים ששאלתי כלל וכלל לא שמעו על מאורע זה... לעומת זאת, כאשר שואלים כל אדם על מה שהתרחש בשנת תשכ"ט כאשר שלחו האמריקאים חללית לירח, את זה כולם יודעים. והרי זה הרבה פחות מפליא מאשר הנחיתה על המאדים, אז מדוע אין פרפורציה בין שני המאורעות? התשובה היא, שכל החכמה היא למצוא את הנוסחה איך אפשר להתגבר על כח המשיכה של כדור הארץ ולהצליח להוציא חללית אל מחוץ לאטמוספירה. אך אחרי שמצאו את הנוסחה אין כבר הרבה הבדל אם זה הגיע עד הירח או עד המאדים, היינו הך. כך, אומר "גורל גדליהו" לגבי השאלה הנ"ל. הקב"ה הראה שאשה יכולה ללדת גם בגיל תשעים, וזה היה פלא, ואחרי שמדענו על הדבר הזה, אין נפקא מינה איזה גיל מדובר.

!!! קניסטים !!!

הסגולה הבדוקה!

התקדם לעברי, ממש כמו ספר תורה מהלך, כשכל הקהל מנשק את טליתו. לבסוף הניח הרב את ידו על ראשי, ואמר בכוונה עצומה את הפסוק שלא אשכח כל החיים:

"כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני ה' רופאך" (שמות ט"ו, כ"ו). באותו רגע אחזה אותי צמרמורת כזאת, ממש רעדתי בכל הגוף, כעין זרם חשמלי, משהו שלא ניתן לתאר במילים.

במהלך שנות חיי קיבלתי הרבה ברכות מצדיקים, אבל הרגשה כזאת - לא הרגשתי מעולם. חשתי שזה משהו אלוקי, ללא צל של ספק. הלכתי לניתוח שמח וטוב לב, עם אמונה שלמה בה' יתברך ובביטחון שלם בברכת הצדיק.

הניתוח היה ארוך ומסובך, וארך כ-7 שעות רצופות ואף יותר. אינני זוכר כלום מהניתוח, רק מה שהוריי סיפרו לי. הוריי מספרים שבזמן ההמתנה שלהם בחוץ, הדליקו נר מיוחד עם תפילה של הרב כדורי זצ"ל שהייתה בדוקה בו, והרבו בקריאת מזמורי תהילים, תחינות ובקשות. הם מתפללים - ואני נמצא בעולמות אחרים, מחוסר הכרה בין שמיים

ממש כמו ספר תורה מהלך, כשכל הקהל מנשק את טליתו. לבסוף הניח הרב את ידו על ראשי, ואמר בכוונה עצומה את הפסוק שלא אשכח כל החיים...

אמונה בצדיק, זה לא המלצה או איזושהי סגולה... זה דבר חובה שאם לא כך מה הבסיס שלך באמונת חכמים?

אחד הדברים, או יותר נכון עיקר הדברים כיום זה שאדם לפני שעובר דבר שזקוק להצלחה הולך הוא אצל רב גדול בישראל מבקש ברכה, וחושב זהו אני לא מתפלל... אני לא דואג... יש לי אינפוזיית חיים.. שזה ה'צדיק'. חלילה מלומר כך. הלא כל אחד יודע, שאדם הולך לקבר של צדיק ומבקש ברכה הנוסח הנכון שצריך לומר הוא "שהצדיק יפעל עם זכויותיו להצלחתי", וחלילה מלומר שהצדיק ידאג לי בעולם הבא...

כי בלעדי ה' אי אפשר לעבור את מפתן הבית, ועם ה' אפשר לחצות את ים סוף... זה לא אני אומר זה בשם אחד האדמו"רים הצדיקים ר' בונים מפשיסחא!

וזה דבר שצריך להחזיר!!! "מורי ורבותי", פתח אחד המגידים שעלה לא מזמן מחוץ לארץ לארץ ישראל, "כל מה שאתם רואים פה בטוח אתם חושבים שזה כך בא למדתי ועמלתי- זה נכון- אבל מעט קודם לכן יש קורות חיים"

בדרך כלל אינני אוהב לספר על עצמי, ולחשוף בפני אחרים את חיי האישיים. אבל היות שסיפורי האישי מהווה נס גדול וחיזוק עצום לתועלת כלל הציבור ולזיכוי הרבים, שמח אני ביותר לשתף אתכם בסיפורי, לכבוד בורא עולם ולכבוד הצדיק הקדוש רבי יצחק כדורי זצוק"ל זיע"א.

לפני כ-19 שנה, בהיותי נער צעיר, סבלתי מעיקום חריף בגב.

בשלב מסוים, הייתי צריך לעבור ניתוח עקמת בעמוד השדרה, עקב החמרה והדרדרות של העקמת למצב של 125 מעלות. הניתוח היה הכרחי, והרופא אמר לי שחייבים לעשות אותו, אחרת חיי יהיו בסכנה. הניתוח עצמו היה כרוך בסיכונים רבים, היות שמדובר בעמוד השדרה - מקום רגיש ביותר, שיכול לגרום לשתוק חס ושלום, ולבעיות אחרות.

אמרתי להורי שלא אסכים לעבור את הניתוח, עד שאקבל את ברכתו של הצדיק ר' יצחק כדורי זצוק"ל, ואז אלך לניתוח בלב שלם.

היה זה יום שישי בבוקר. קמנו מוקדם, אבי ואני, בשעה 3:30 לפנות בבוקר, ופנינו הנו מועדות מפתח ביתי לכיוון ישיבת "נחלת יצחק" בירושלים. אחר גמור תפילת שחרית רמז לי שמש בית הכנסת לחכות לרב ליד דלת היציאה.

בחיל ורעדה ישבתי וחיכיתי לבואו של הרב, עד שהרגע המיוחל הגיע. הרב כדורי

לארץ - ממש כך, לא מרגיש כלום. בכל זמן ההמתנה הארוך הזה, הנר המיוחד דולק, וכך גם נשמתי. בסיום הניתוח יצא הרופא פסור ואמר שברוך השם, הניתוח הצליח ולא שפקת כל סכנה. התעוררתי מהניתוח כשכבר הייתי במחלקה לטיפול נמרץ. פקחתי את עיניי והודיתי לאבא שבשמיים תודה ענקית ומרגשת! לאחר זמן מה התברר לי, שאותו הנר המיוחד שהודלק עבורי - נגנב ונעלם.

מסתבר שערבים שישבו עם הוריי בחדר ההמתנה, חמדו את נר הקדוש וגנבוהו... כנראה שגם הם הבינו שמדובר פה בדבר "על טבעי", והרגישו שמדובר במשהו קדוש ופלאי. ממש קידוש שם שמיים ברבים נעשה שם.

ברוך ה', כיום אני בריא ושלם, חי וקיים, ומודה אני לבורא עולם על החסד העצום שעשה עמדי. ואם תשאלו מדוע אני מספר לכם את הסיפור הזה, אז דעו לכם אחים יקרים! שלולא ה' יתברך שהיה עמדי, וברכת הצדיק רבי יצחק כדורי זצ"ל שהגנה בעדי, לא היה קיים היום את המושג הזה אצלי למסור שיחה או הרצאה כך, ולחזק ולקרב ולתת מעט אמונה לאחינו בית ישראל.

ולא היו הלכות וחיזוקים, ולא שום דבר אחר שקשור לזיכוי הרבים. הכל בסיעתא דשמיא ובחסדי ה' עלי, שזיכה אותי להיות "זוכה ומזכה" לאלפים ולרבבות (בלי עין הרע), בהשגחה פרטית שאין כדוגמתה...

יש לכם סיפור מחזק שתמצאו לפרסם בעלון. שלחו אלינו בית 'אור השבת' רח' חזני 11334 נתיבות ולציין עבור 'אור השבת' או בפקס: 08-9941870

אם כרה

סיפור לפתח

הרה"ק רבינו זצ"ל

צופה למרחוק

הסיפור הבא מובא כאן בפרסום ראשון, כמה שהסיפור עוצמתי וגדול, אך זה מעט מקצה ההוד והקדושה של מרן זצוק"ל. בשבועות האחרונים נמסרו מאות אם לא אלפי בכל הארץ והעולם שמלווים בדברי הספד וזכרון על מרן הגאון רבי אהרון יהודה לייב שטיינמן זצוק"ל. אבל... בשבוע שעבר ביום שני התקיימה עצרת באחת הערים, במהלך השיחה חשף הגאון רבי שלמה רביבו שליט"א, ראש ישיבה באשדוד, וגם אחד מאנשי קודשו של מרן זיע"א, סיפור מרתק ולא מהסוגים שאנו רגילים לשמוע. יש לי חבר שקוראים לו הרב פנחסי, ראש כולל בבני ברק, והוא מכיר אחד בשם ניסן. אותו ניסן היה אחראי על חברת ניקיון גדולה שהעסיקה -בין הייתר- פועלים ערבים. הוא היה רגיל לשלם להם את הכסף מידי חודש בחודשו בזמן. באחד החודשים התפתח ביניהם וויכוח רציני על הכסף. וכידוע, להתווכח- לא כדאי, ובפרט עם... ערבים, ולצאת מזה זה עוד יותר לא פשוט... העצבים שלהם עברו כל גבול, ויום אחד החליטו שהם עושים מעשה.

מן ראש הישיבה מביט בו עמוקות כמה שניות ואמר לו בנחרצות: "הוא לא נחטף, והוא לא נמצא בשום כפר עוין, אך איני יודע היכן הוא נמצא"

הסיפור הכואב והמצער על ניסן, על החששות וכמובן להתייעץ עימו מה לעשות בשלבים הבאים ואיך לחזק את המשפחה. מרן הישר מבט ושאל אותו מה השם. הרב פנחסי אומר לו ניסן בן שרה. שוב פעם מרן שואל ושוב פעם הרב פנחסי משיב לו. אך, מרן לא הרפה ושוב שאל את הרב פנחסי מה השם הרב פנחסי חשב שאולי דיבר מעט נמוך בשביל הראש ישיבה, ואז דיבר בקול רם 'ניסן בן שרה'. הראש ישיבה מביט בו עמוקות כמה שניות ואמר לו בנחרצות: "הוא לא נחטף, והוא לא נמצא בשום כפר עוין, אך איני יודע היכן הוא נמצא". רבותי! זוהי תשובה של גודל הדור, וכמובן אינו מדווח משום גורם בטחוני או אחר... כמה שקשה להאמין, אבל גדול הדור אמר- והוא יודע מה הוא אומר. למחרת שימו לב!! אחרי דבריו של מרן, לא היה שום ספק הביאו את ניסן לביתו כולו מבולגן בגדים קרועים אבל חזר חי. שאלו אותו שם באיזה שעה שחררו אותו, ונקט את השעה. רבותי הפלא ופלא!! ניסן השתחרר מהשבי, חמש דקות קודם שהרב פנחסי ניגש להתייעץ עם מרן הרב שטיינמן. מדהים!! זה כוחו של צדיק, צדיק גזור והקב"ה מקיים, איך לא על פיו הקדוש של גדול הדור! הפסדנו! רבותי הפסדנו, את המנהיג של הדור את הקברניט של האומה. אך קודם שנסיים, אולי ננסה מעט להבין את העוצמה של גדול הדור מרן זצוק"ל. במהלך הסיפור הגענו לנקודה שמרן זצוק"ל אמר שאינו יודע היכן ניסן נמצא, איך ואיפה שמדובר ברוח הקודש?? בגלל שניסן היה באותו הזמן בדיוק!! בחקירות לביור מקרי החטיפה, ואת הדברים הללו מרן לא רואה, כי אין שכינה שורה אלא במקום תורה! וחלילה לא במקום טומאה. זה ה"לא יודע" של מרן הגראי"ל, אין מקום לדעתי בכך... כוון שזה טומאה!! ובפרט שאנו עכשיו כבר ממש ביארציית של השלושים לפטירה, כמה שקשה לקחת את זה הלאה, אבל כמו שאמר אחד משלוחא דרבנן, שעבר גם את הפטירה של מרן הרב שך, וגם את פטירת מרן הרב אלישיב: "אתה רואה במוחש איך שכל פעם שנפטר רח"ל איזה צדיק חסר הרבה מהטירה מהקדושה של העולם. וכל בית ישראל יבכו את השריפה- אשר שרף ה', למי? לכולנו לכל העם הרועה שבשדות, מי לנו גדול כמרן זצ"ל, כל יהודי שהיה עובר לפניו היה מקבל חיון וליטוף, ואם גם צריך חיזוק אז גם את זה היה מקבל. איפה תמצא את זה?? חומר למחשבה!

אמרי קודש בראי הפרשה

"ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש וביתו באו" (בראשית א, א)

וברש"י כתב: "אעפ"י שמנאן בחייהן בשמותן חזר ומנאן במיתתן להודיע חבתן שנמשלו לכוכבים שמוציאין ומכניסין במספר ובשמותם שנה' (ישעיה מ) המוציא במספר צבאם לכולם בשם יקרא" [והוא במדרש שמות רבה].

בספר "לב שלום", עמד על הדימוי בין יציאת הכוכבים וכניסתן- לבין עם ישראל שאכן בפרשת "ויגש" שם מסופר על תחילת השיעבוד וזהו כניסתם לגלות ונמנו בשמותם. וכאן בפרשת שמות נמנו שוב כדימיון ה"יציאה".

והרואה תמה שהרי כאן בפרשה הכתוב הולך ומספר את השתלשלות הקלות, ולא את היציאה ממנה, וא"כ עפ"י המשל והדימוי לכוכבים- עדיף היה למנות את בני ישראל בסוף פרשה זו ששם מתחילה השתלשלות הגאולה?!

ומבאר ה"לב שלום", שאכן השיעבוד הקשה שעליו מספרת התורה בפרשתנו הוא, הוא תחילת הגאולה וסיבתה! שאכן באמת הלא נגזר על בני ישראל בברית בין הבתרים להיות במצרים ארבע מאות שנה, ולמעשה היו רק כמניין רד"ו [210], כיוון שהקב"ה ברחמיו חישב את קושי השיעבוד וגודל הצרות ב"איכות"- במקום אורך הזמן ב"כמות".

ומעתה נמצא, שקושי השיעבוד הנורא- הו הוא שגרם למהר את יציאתם של בני ישראל ממצרים והוא שהחיש את הגאולה! וא"כ תהליך היציאה של בני ישראל ממצרים התחיל בעצם בקושי השיעבוד המתואר בפרשת שמות. אשר על כן נמנו בני ישראל בשמותם תיכף בתחילת פרשת שמות- באשר באמת שם טמונה תחילת החירות והיציאה והרי זה מתאים הפלא ופלא למשל הכוכבים שמוציאן במספר!

ומכאן לימוד נפלא, שלפעמים אדם חי בצרה מתמשכת ה' יצילנו, והוא עומד ומעטיר בתחנונים לפני ה' ומצפה שיפסקו צרותיו, אך אדרבא, מרגע שהתפלל, נראה לו שהצרות גדלות יותר ומעמיקים יסוריו יותר ויותר, והוא מתמרמר בליבו ואומר, הנה לא פעלתי מאומה בתפילתי...

אכן מכאן למדנו- שההיפך הוא הנכון!

שיתכן ומשמים מרבים את יסוריו ומקשים עליו את צרותיו דווקא מכיוון שתפילתו נשמעה, ולפיכך ממהרים לייסרו ב"איכות" כדי להושיעו ב"כמות", כאמור לעיל.

כי מחמת קושי יסוריו יוכלו להקדים את ישועתו מהר, ונמצא שעל ידם הוא ניצול מגזר הדין הארוך שנגזר עליו! אם אך יתאזר קצת בסבלנות ויתחזק באמונה ובין שאין לו על מה להתמרמר.

וכמובן לא לשכוח!! כי ---

"הבוטח בה' חסד יסובבנו"!

שבת שלום ומבורך

